

qui, hoc monumentum, inquit, ibi in sacrario templi adseruatur & Ciceronis esse, putatur; verum in huiusmodi rebus mihi Epicuram cantilenam illam *μύρω ἀπὸ τῆς αὐρῆς* in aurem utramque insuffrari facile patior. cui calculum adiicit Gronovius Verburgio teste, (cc) Bene Fabricius; cuius prudentiam confirmat Cl. Jac. Sponius in Itinerario, cuius haec verba merentur adscribi: *Au dessus de la ville en allant a la fortresse, il ya une Eglise appellée S. Helie, ou selon que quelques uns ont écrit on avoit trouvé le tombeau de Ciceron et de Tertia Antonia sa femme; mais je n'y remarquay, autre chose, qu'un fond d'urne de porphyre, et je ne pus apprendre aucune nouvelle du reste.* Transferuntur etiam interdum monumenta sepulcralia veteresque varias ob causas migrare quasi iubentur coloni vel cum ipsis epitaphiis, vel his tantum propter aliquam necessitatem alio transmissis. Illius exemplum suppeditat Mullerus (dd) ad annum 1613. In diesem Jahr ist Landgraf Friedrichs mit dem Bischof in Thüringen Fürstl. Körper nebst andern Fürstl. Leichen von dannen auf die Vestung Grimmenstein zu Anrichtung eines ewigen Erbbegräbnisses der Landgrafen zu Thüringen gebracht, alleine nach derselben Zerstörung einstweilen in das alte Gieß-Haus dasebst hingesetzt, von dar aber nebst seinen Leichenstein nach ReinhardtsBrum abgeföhret, und in dem Kloster dasebst anderweit beerdiget worden, quodsi igitur eorum aliquis qui defuncti cuiusdam supremo officio ipsimet interfuerunt, monumentum etiam statui suis spectarunt oculis, in litteras referent hoc vel illo loco sepulchrum, posteritas vero sepulchralem memoriam alibi locorum deprehendat, quis est qui non intelligat in eiusmodi monumentorum repugnantia neque temere adfirmandum esse aliquid, neque negandum. Immo vero monumentorum a sepulchris interdum etiam fit coniunctio, ut iterum ab illis ad haec non liceat concludere. Nonnunquam ex industria oblitteratur requietorii notitia, auertendae vel iniuriae vel superstitionis ergo. Quantus olim ad tumulum Elisabethae Ludouici Sancti Thuringiae Landgraffii coniugis Marpurgi hominum factus sit concursus, historia satis superque docet, dispulsis autem papatus tenebris ad cohibendam superstitionem pristinam, operis Damasceni panno serico inuolutas corporis reliquias ex sepulchro depromtas, & ignoto loco in aede sacra conditas, VVinckelmannus (ee) testatur. Aliquando temporis rerum edacis iniuria corrumpuntur, literisque paene exolescentibus scripta, vel arduam de sententia sollicitis faceffunt operam vel industriam omnino fallunt monumenta, quod ipsum etiam ciues Diogenis Cynici, statuis aereis quibus defunctum honorarunt inscriptisse tradit Laërtius (ff) *τηρόσκει καὶ χαλκός ὑπὸ χρόνου* Aera etiam absorbit tempus. Noua oritur ex honorariorum cum veris sepulchris confusione difficultas, eaque tanto maior, quanto interdum in utramque partem speciotiora adferuntur. Serenissimi FRIEDERICI. BELLICOSI reliquias Altenburgum esse dixit suas, Misena vendicat, Reinhardtsbornae alii, VVittenbergae Abrahamus Hermannus adferunt (gg) quarum sententiarum tertiam & quartam licet deseruerint eruditi, primam tamen & secundam virinque impugnarunt. Altenburgi tumulatum cum multi testantur, tum imprimis inscriptio quaedam, Lipsiae in aede D. Paullo, sacra septentrionem versus, quam adducit venerabilis Freibergensium Ephorus VVilischius (hh) illustris nostri Friedericiani tum Director: FRIDERICVS. I. BELLICOSVS. E. MARCHISIN. PRIMVS. DVX. SAX. ELECTOR. ACADEM. LIPS. CVM. FRIDER. VVILHELMO. FVNDATOR. OBIT. M. CCCC. XXIIX. NON. IAN. ALTENBURGI. IBIDEM. TVMVLATVS, quam quidem, absenti quippe, oculis subiicere quum non detur, alii cognoscent qualibus sit scripta litteris. Si iis scripta est, quae monachorum vocantur, nae insignem antiquitatis seculique sui speciem prae se fert, sin quadratis Romanis multo recentiore ortus sui aetatem spirat. Testantur vero etiam complures alii,

Ssss

lii,

(cc) I. S. VERBURGIUS Operum Ciceronis. T. I. p. m. 134.

(dd) Johann Sebastian Müllers Annales p. 273.

(ee) Winckelmann in der Beschreibung Hessen-Landes.

(ff) DIOGENES. LAERTIVS. L. VI. segm. 78.

(gg) M. P. M. SAGITTARIUS in Dissert. de locis sepulchralibus seren. familiae VVitikindeae ab excessu Ottonis Diuitis apud ill. STRVVIVM Biblioth. libr. rar. Theca I. p. 98. 99.

(hh) VVILISCHIVS in Programmate scripto die xiv. Dec. 1733. de illustribus Principum Saxoniorum Catacumbis, quae sunt in Aede Aulica D. Georgio olim sacra.